

[Øllgaard]

vis, at hvis den proces, der nu er sat i gang med en forbedring af erhvervs klimaet, kan fortsættes – det er der da heldigvis adskilligt der tyder på at den kan – og vedvarende frembringe en række generelle forbedringer af erhvervs klimaet, bliver problemet med disse voldsomt højt forrentede langfristede lån dog alligevel reduceret. Det skulle man egentlig mene var forholdsvis enkelt at forstå. Der er altså deri, at hr. Bjørn Poulsen skulle spejde lidt mere efter den store landbrugs løsning. Den store landbrugs løsning er denne forbedring af omkostningsniveauet, er denne voldsomme sænkning af rentesatserne og den deraf følgende lettelse af rentebyrden, som er sat i gang.

Det andet her er en specialindsats rettet mod nogle specialproblemer. Det turde være et specialproblem, at et antal landmænd er kommet til at sidde med den fulde smerte af højrenteperioden, så de sidder med nogle lån, som de ikke har nogen jordisk chance for at forrente og afdrage normalt over driften endnu. Forhåbentlig får de det, når de generelle forbedringer slår igennem.

Skulle vi så ikke undgå karakteristikken »manglende social forståelse« i forbindelse med dette forslag, for jeg synes bestemt, at det er en høj grad af social forståelse at udvise at tage lidt af den byrde fra disse mennesker, som er kommet til at sidde og betale en specielt høj pris for højrentepolitikken.

(Kort bemærkning).

Bjørn Poulsen (SF):

Hvis man synes, at det socialt er okay, at alle mennesker får liges meget, uanset hvad de ellers har i forvejen, har hr. Øllgaard naturligvis ret. Jeg synes, at hr. Øllgaard også skulle have læst fremsættelsestalen, fordi dér nævnes bl.a. spørgsmålet om, hvilken prisudvikling vi kan forvente, hvis vi sætter den i relation til den renteutvikling, vi har haft. Det er fuldkommen rigtigt, at renten er faldet, og det er vi lykkelige for alle sammen. Det er 100 pct. sikkert. Men lad os tage realrenteproblemet og forholdet mellem vores indtægter og udgifter i landbruget: det har overhovedet ikke ændret sig. Der står også meget tydeligt, at vi heller ikke skal forvente at få nogen særlig stor stigning på prissiden det næste par år. Det kan vi også tydeligt se af forhandlingerne for øjeblikket i EF. Om 4

år er problemet endnu større end nu. Det er det, man ikke vil se. Det er det, der er problemet, for den store landbrugs løsning, som man snakker så meget om, ligger meget, meget langt væk, hvis denne regerings politik skulle komme til at fortsætte i mange år. Der er vel ikke nogen her, der tror på, at vi får samme rentehøjde, som man har i Vesttyskland eller i Holland. Det skulle så være første gang i Danmarks historie at det er lykkedes. Lad være med at komme med den slags ting, for det har ikke noget med realiteterne at gøre.

Jeg troede ikke, at man som jordbunden landmand drømte så meget, men der er meget, der tyder på, at dette forslag mere er drøm end virkelighed, når det kommer til stykket. Om 4 år er der nogle af os, der er i klemme, hvis det her bliver vedtaget.

(Kort bemærkning).

Stubkjær Pedersen (CD):

Jeg kan forstå, at hr. Bjørn Poulsen har læst fremsættelsestalen meget grundigt. Jeg vil foreslå, at hr. Bjørn Poulsen også læste lovforslaget, for så ville han finde ud af, at det ikke blot drejer sig om 4 år, men derefter også en 4-årig aftrappingsperiode. Det er altså 8 år og ikke 4 år. Det er dog en fordobling.

Halvgaard (FP):

I forbindelse med behandlingen af gælds saneringsloven, som jo sådan set var en forløber for det foreliggende lovforslag, var fremskridtspartiet positivt, vi var imødekommende, og vi var også samarbejdsvillige imod til gengæld at få løfte om betydelige lempelser af de restriktioner, der hviler på landbruget. Der blev godt nok en ubetydelig lempelse vedrørende hovederhvervskravet, men den lempelse var efter vor opfattelse ikke tilstrækkelig til, at vi kunne tilslutte os forslaget.

Fremskridtspartiet betragter stadig væk såvel hovederhvervskrav som uddannelseskrav, bopælspligt og alle andre restriktioner som ødelæggende for landbrugserhvervet, specielt i den situation, som landbruget befinder sig i for øjeblikket, idet disse restriktioner forhindrer en fri handel med landbrugs ejendomme og samtidig bevirker, at kapitalen ledes uden om landbruget. Når kapitalen